

Toronto, 1980, junius 1.

Dr. Tayib Gökbilgun urnak,
emerit professzor,
Isztanbul.

Mélyen Tisztelt Professzor Ur!

Strelec Páter urnak irt korábbi levelemben elpanaszoltam fájdalmamat és keservemet, hogy hiába írok levelet, a levelemben nem kapok választ. Itt ezuttal hálás köszönettel igazolom Professzor ur levelét és a küldött füzeteket. Mind megkaptam és hiszem, hogy fogok találni valakit itt az egyetemen, akivel együtt a tartalmát meg fogom tudni. Továbbá közöltem professzor urral, hogy Swajciba fogok menni a testvéremhez és a címet is megadtam.

Jelen levelemben itt küldök Professzor ur részére tájékoztatóul az egyik krónika lapjáról készített másolatot. Ez az oldal volt az, ami számomra a kétsőget eloszlatta és segített abban, hogy a Konstantinos Porfyrogenitos munkájában lévő kifejezés megoldására vállalkozzak.

Kedves Professzor Ur! Tudom azt, hogy a Professzor Ur fő érdeklődési területe a XVI. és a XVII. század története. Ebből azt is következtettem, hogy az általam küldött dolgozatot Professzor ur nem tudja szak szempontból elbírálni. Itt tisztelettel kérem professzor urat, tessék helyzetemet megérteni és rajtam segíteni abban a formában, hogy a professzor ur ír nekem egy levelet, amiben kérem tessék őszintén minden problémát leírni. Kérem, hogy a mellékelt másolatot is tessék figyelembe venni, amikor Professzor ur levelét írja.-

Amennyiben a Professzor Ur ezen a téren, ilyen problémával nem foglalkozik, nagyon szépen kérem és megköszönöm, ha Professzor ur tud nekem valakit ajánlani, illetve munkámra felhívni az illető ur figyelmét. Itt a legnagyobb tisztelettel és őszinteséggel fordulok Professzor Urhoz, hogy a Professzor Urnál lévő dolgozatomat hajlandó lenne-e átadni TÖRÖK*-NYELVRE és így a Professzor ur által ajánlott professzor urnak átadni. Amennyiben erre hajlandó a Professzor Ur, mennyi tiszteletdíjat kérne a Professzor Ur! Mindenestre ez alatt azt is szeretném elérni, hogy ha TÖRÖK NYELVRE át lesz fordítva, akkor kérném, hogy egy megfelelő szak-folyóiratban megjelenjen!

Ide érve félnapot vártam, mert közben rengeteget gondolkodtam. Rájöttem arra, mindez fölösleges addig, amíg Professzor Ur levelével meg nem tisztel - és ebben az esetben tisztulni fognak a problémák s hiszem, hogy tudunk valami biztos megállapodást elfogadni. Ezt addig szeretném megérteni, amíg Strelec Páter Ur Isztanbulban van, mert amint közölte, ez év nyarán lejár a megbízatása és hazatér.

Kedves Professzor Ur! Tisztelettel kérem bocsánatát, de ha már a sors így hozta, nagyon kérem ne tessék rám haragudni - és amint lehet tessék egy hosszú levélben minden problémáját feltárni.

Várom Kedves Professzor Ur levelét és addig

Stephen Hallay
Box 566 St "P"
Toronto M 5S "T1

Özinte tisztelettel üdvözli
Stephen Hallay

bile videbatur, audiat quod Pizenati & hii qui *Falones* dicuntur crudis & immundis carnibus utpote equinis, catinis, usque hodie vescuntur, valent autem in sagittarum ictibus plurimum, quibus etiam dorso vertentes nocere solent. Differunt verò à Frisonibus seu Britonibus in hoc, quod illi missilibus, isti sagittis nocent. *¶* Sequitur Luithprandus : Ungarorum gens cujus *penè nationes expertæ sunt savi-riam, nobis omnibus tunc temporis habebatur incognita, quibusdam namque difficillimis separata erat à nobis interpositionibus, quas Clu-fas nominat vulgus, ut neque ad meridianam neque ad occidentalem plagam exeundi habuerit facultatem. Arnulfus ergo, earum quæ sub Arcturo sunt gentium Rex fortissimus, cum Zvendebaldum *Marava-norum* Ducem sibi viriliter repugnantem debellate nequiret, depulsis hiis, proch dolor! munitissimis interpositionibus, quas vulgò Clufas nominari prædiximus, Ungarorum gentem cupidam, audacem, om-nipotentis Dei ignaram, scelerumque omnium non insciam, cædis & omnium rapinarum solummodo avidam, in auxilium convocat, si tamen auxilium dici potest, quod paulo post eo movente [f. morien-te] tum genti suæ, tum cæteris in meridie occasuque degentibus na-tionibus grave periculum, imo excidium fuit. Zvendebaldus vincitur, subjugatur & sic unius homuncii dejectio fit totius Europæ con-tritio, quo devicto Arnulfus pace habita regno potitur. Ungari in-terim observato exitu contemplatique regionem, cordibus malum, quod postmodum in propatulo apparuit, machinabantur. *¶* Epi-scopus Otto : Eidem Zvendebaldo concesserat Arnulfus ducatum Boemiæ filiumque suum ex sacro fonte levatum ejus nomine Zven-debaldum vocaverat. *¶* Dicit ergo Sigebertus : Arnulfus Zvende-baldo Duci Maraventium ducatum Boemiorum addens & Boëma-nos per hoc sibi infestos fecit, & Zvendebaldo per adjectionem po-rentiæ materiam contra se bellandi dedit, ad quem debellandum cum non sufficeret, apertis clufis gentem Ungarorum Deo inimicam regno immisit eorumque auxilio Zvendebaldum vicit & tributarium fecit. *¶* Sanctus Ulricus in Bajoaria nascitur. *¶* Richardus Comes Bur-gundi

Kérem a tuloldalon is olvasni!

gundi

Fontos, hogy a tuloldal első sorát pontosan értelmezzük.-

A fordítás így van: "... ugy halljuk, hogy a BESE-
nyök (Pizenati), (Moravcsik Gyula tétele alapján
P B) és azok, akik magukat FALO-nak nvezik...."

Mi a falo...? A krónikában ez a szó dőlt betűvel van
szedve, azért, hogy a kronika átírója így adja tudtul
az olvasóhaz, hogy ez nem hiba, hanem az eredeti
szövegben így fordul elő...! A fordítás újból:

"... ugy halljuk, hogy a BESENYÖK és azok, akik
magukat FALO-nak nevezik..!

Ez a kronika a 13.-ik század derekán készül. Még abban az
időben is érdekesnek tartották ezt a szót leírni. Mivel az
utókorban a nyugati népek közül senki sem beszélt magyarul,
így soha senki, ehhez a szóhoz nem tudott nyúlni és nem is
akart. Ez a kronika pedig valami módon nem került magyar
szak ember kezébe.-

A vitás FALONES szó alakját latin nyelv szóképzése
alapján a következőképen adom vissza:

	falo, falonis; többes-szám	falones.
ugyanez görögül:	falos, falu; többes-szám	faloι φαλος φαλοι
a magyar szó	falu, többes-szám	fal-vak.

Ennek a krónikának ez a különöz szava volt az,
ami engem ahhoz a munkához vezetett, ami jelenleg a
Professzor urnál van. Az előadásom alkalmával mindezt kiveti-
tettem, de valahogy, abban a dolgozatban, amit professzor urnak
küldöttem, kifelejtettem. En már annyira ebben a gondolat
körben élek, hogy ez nem csoda, ha valamit kifelejttek, mert
számomra már minden annyira magától értetődik.